

به نام او

تجربه تافل

امیرحسین سجودی

R: ۲۸ L: ۲۷ S: ۲۴ W: ۲۵ Total: ۱۰۴

۱۲ Jan ۲۰۱۹

مقدمه

سلام به همه دوستان و خوانندگان این متن. قبل از اینکه راجع به هر کدام از توانایی ها به صورت جدا بنویسم، چندتا مورد کلی و نکته عمومی رو میگم و بعد هم در مورد سنتر آزمون (زنجان) و روز امتحان می نویسم.

اول اینکه من چندین ترم کلاس زبان می رفتم در دوران دبیرستان و پایه نسبتا خوبی داشتم منتها خیلی از کلمه ها و گرامرها رو فراموش کرده بودم. مثلا یادم میاد که زمان شروع برای تافل، حتی انواع جملات شرطی رو یادم نمیومد و خیلی از نظر کلمه ضعیف شده بودم. فقط کلمه های تخصصی ای که مربوط به رشته من (کامپیوتر) بود می دونستم. که البته بیشترشون رو موقع خوندن مقاله و کتاب های مختلف برای نوشتن پایان نامه یاد گرفته بودم. و اینکه در چند سال گذشته سریال های مختلف و فیلم های انگلیسی رو نگاه می کردم (با زیر نویس انگلیسی) همین طور متن شعر آهنگ های انگلیسی رو پیدا میکردم و می خوندم. این فعالیت ها به لیسنینگ کمک کرده بود.

آمادگی برای تافل

زمانی که می خواستم تافل ثبت نام کنم اصلا هیچ ایده ای نداشتم که با چی مواجه هستم. و این اعتماد به نفسم رو به شدت کم کرده بود. اولین کار جدی ای که کردم خوندن ۲۰ صفحه ای از کتاب ETS Essential Guide for TOEFL بود که دستم بیاد چی به چیه و باید چیکار کنم. بعدش با دوستان صحبت کردم و منابعشون رو ازشون گرفتم. کم کم گروه های مختلف رو پیدا کردم و تجربه ها و نکاتشون رو خوندم. و یکی از دوستان TPO رو بهم معرفی کرد و یکی از آزمون هاش رو نشونم داد که این شروع بسیار خوبی برای سنجش خودم شد. اول با کتاب Essential words شروع کردم و یکم که گذشت فهمیدم که تنهایی خوندن خیلی سخته و خوشبختانه با ۲ تا از دوستان هم مسیر شدیم و چند جلسه ای رو با یکی از اساتید (دکتر نعمت الهی - شیراز) برای رفع اشکال اسپیکینگ و رایتینگ کلاس گرفتیم که واقعا مفید بود.

توی گروه های مختلف، خیلی از بچه ها ویدئو های Noteful یا Magoosh رو نگاه می کردند، اما من خیلی جذبشون نشدم فقط به قسمت از Listening رو دیدم که در مورد نت برداری بود و بد نبود واقعا اما نرفتم سراغش دیگه. به جای دیدن این فیلم ها، خیلی سرچ می کردم و مطالب و منابع مختلف رو جمع آوری می کردم. که هم خوب بود هم بد. خوب از این نظر که وسعت منابع، دید بهتری راجع به کلیت بهم میداد اما بد بود چون وقت نمی شد مرورشون کنم یا حتی تمومشون کنم. (منابعی که خوندم رو می نویسم برای هر Skill) در هر صورت (دیر یا زود) نقطه ضعف هام رو متوجه شدم و برای هر کدام جداگانه وقت گذاشتم. فکر می کنم مهم ترین کار هر کسی برای خوندن تافل همین هست که هر چه سریع تر نقطه ضعف هاش رو بشناسه و هر چه سریع تر رفعشون کنه. مواجه شدن با نقطه ضعف ها کار خیلی سختیه اما چاره ای نیست و بالاخره باید روزی انجامش داد. برای من، لغات و اسپیکینگ

نقطه ضعفم بود. در ضمن من یک بار امتحان تافل رو ۴ هفته عقب انداختم چون واقعا آماده نبودم و از زمانی که شروع کردم برای تافل، ۲ ماه و نیم به صورت مفید و میانگین روزی ۸ ساعت مطالعه کردم.

دایره لغات

به نظرم کامل کردن دایره لغات از بالاترین اولویت برخوردار هست. من با کتاب Essential Words شروع کردم. کلمه هایی که نمی توانستم خوب یاد بگیرم رو می نوشتم روی فلش کارت و از جعبه لایتنر استفاده می کردم. حدودا ۵۰۰ کلمه ای شد. اولش خیلی ایده آل گرا بودم (البته همیشه!) و با توجه به توصیه اساتید قبلیم، معنی ها رو فقط به انگلیسی می نوشتم اما کم کم فهمیدم که نمی توانم واقعا درک کنم بعضی کلمه ها رو و فقط یک مفهوم انتزاعی بودن برام. تا اینکه معنی فارسی رو هم اضافه کردم و سرعتم خیلی خیلی بیشتر شد. اما باز برای اینکه اون حسه ایده آل گراییه اذیت نشه هر از گاهی، در زمان مرور کلمه ها سعی می کردم معنی انگلیسیشون رو فقط بگم. در همین حین با اپلیکیشن Memrise آشنا شدم (فوق العاده بود برای من) و اواخر از نسخه وبش بیشتر استفاده میکردم با لپ تاپ چون سرعتم خیلی بیشتر میشد. این ۳ تا کتاب رو با Memrise بردم جلو و تقریبا ۳ روز مونده به امتحان بود که تمومشون کردم:

۱. ۵۰۰ Essential Words For TOEFL
۲. ۴۰۰ Intermediate Words TOEFL
۳. ۵۰۴ Essential Words

اولش خیلی Memrise وقت گیر بود اما قید امتیاز گرفتن رو زدم (!) و همه کلمه هایی که بلد بودم رو Ignore کردم توو نرم افزار که دیگه مرورشون نکنم. به نظرم همین ۳ تا کتاب برای تافل کافی بودن. اما همین طور که گفتم منابع خیلی زیادی پیدا کرده بودم و چندتا از کتابایی که در ۳ هفته آخر دیده بودم و اگه برگردم حتما می خونمشون این ها هستند (عالی و فوق العاده به درد بخور):

۱. English Collocations In Use – Intermediate
۲. English Collocations In Use - Advanced
۳. Check-Your-English-Vocabulary-for-TOEFL

در ضمن از اینترنت چندتا لیست از Collocations و Idioms معروف و قابل استفاده در آوردم و اونا رو هم در روزهای آخر خوندم.

گرامر

اگه گرامر کسی واقعا ضعیف هست بهتره که کتاب های درست و درمون مطالعه کنه مثل این:

Oxford English Grammar Advanced Course

که منم با همین شروع کردم. فوق العاده ست اما خیلی زیاده (حدودا ۳۰۰ صفحه) و وقت گیره. به خاطر همین نشد که تمومش کنم و حدودا ۱۰۰ صفحه ای ازش رو خوندم. اما برای جبرانش توی اینترنت و گروه های مختلف سرچ کردم و کلی جزوه خوب برای گرامر های پیشرفته پیدا کردم و برای خودم به دفترچه درست کردم که همش داخلش بود و همین کافیه و بیشتر لازم نیست واقعا. بیشترش رو از سایت grammarbank.com گرفتم. و البته ویکی پدیا رو هم پیشنهاد می کنم. در ضمن این کتاب رو هم خوندم که هم برای گرامر خوبه هم برای لغات:

Vocabulary and Grammar for the TOEFL – Collins

این کتاب بیشتر به درد مرور می خوره و لغاتش آسونه و اگه محدودیت کتاب و وقت دارید لازم نیست.

خب برسیم سر وقت Skill های مختلف. همون طوری که مشخصه، همه ی این توانایی ها برای ادامه زندگی آکادمیک ضروری هستند پس بهتره بلندمدت بهشون نگاه کنید و مطمئن باشید تقویت کردنشون راه دوری نمیره و صد در صد به درد خواهند خورد.

READING

ریدینگ ها بسیار اعصاب خورد کننده بودن به نظرم! چون بیشتر از متونی بودن که اکثرا هیچ ارتباطی به علاقه و رشته آدم نداره. و بدتر از اون اینکه زمانش بسیار کمه. اولین TPO که من دادم یادمه ریدینگ ۱۴ گرفتم! و نصف سوالی متن آخر رو شانسی زدم چون وقت کم آوردم. و همین طور بعدیش که ۱۶ شدم. اما برای رفع این مشکل، راه های مختلفی وجود داره.

اولین مشکل: دایره لغات

برای حل این مشکل، علاوه بر منابع لغاتی که بالاتر گفتم، من ۲ تا منبع اصلی به کار بردم و چندتا منبع فرعی. منابع اصلی که در Listening هم خیلی کمک بهم کردند اینا هستند:

۱. BBC ۶ Minute English Podcasts
۲. TED-Ed videos

اولی که لهجه شون British هست در مورد یاد گرفتن انگلیسیه (مزیتش نسبت به بقیه پادکست ها) و هر هفته منتشر میشه و هم اپلیکیشن دارند و هم سایت که می تونید فایل های صوتی و متن های قسمت های گذشته رو دانلود کنید. از سال ۲۰۰۸ تا الان پادکست دارند و هر قسمت ۶ اصطلاح و کلمه جدید رو در قالب یک موضوع عمومی بررسی می کنند. از مشکلات زیست محیطی و تکنولوژی گرفته تا مشکلات روانی و بیماری های جسمی. من پادکست های سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۷ رو گوش دادم و کلماتشون رو که بلد نبودم با مثال و معنی نوشتم که خیلی مفید بودن. دومی هم انیمیشن های کوتاه و فوق العاده جذابی هستند که ۲ سال هست که TED منتشرشون می کنه. برخلاف خود ارائه دهنده های TED که معمولا لهجه دارند و سخنرانی هاشون خیلی طولانی هست، این انیمیشن ها ۵ ۶ دقیقه بیشتر نیستند و لهجه ها و کلمه های فوق العاده مفیدی هم دارند. نزدیک ۴۰ تایی هم از این ویدئو ها دیدم و کلمه هاشون رو در آوردم. برای نوشتن معنی و مثال ها هم از دیکشنری آنلاین Cambridge و Google Translate استفاده کردم. (بعضی از معنی های فارسی ای که توی گوگل هست واقعا اشتباه هست)

منابع فرعی که پیدا کرده بودم: (اگه وقت کردید نگاهشون کنید)

۱. BBC Learning English "Towards Advanced" Online Course
۲. Word Power Made Easy
۳. Memrise / TOEFL Vocabularies by Zhan

اولی که اسمش مشخصه تقریبا. این Course شامل گرامر ها و کلمه های خوبیه که در اخبار، متون و داستان های انگلیسی استفاده میشه. یه قسمت هم در مورد به کار بردن صحیح لهجه British داره. کلا ۳۰ جلسه هست که ۱۰ تاییش رو دیدم و کلمه هاش رو نوشتم. دومی یک کتاب با قطع جیبی هست که در مورد ریشه شناسی لغات صحبت می کنه که به نظرم برای تافل خیلی نیاز نیست اما برای کسی که به ادبیات انگلیسی علاقه داره می تونه مفید باشه. من یه ۷۰ صفحه خوندم ازش که اعتماد به نفس فوق العاده ای بهم داد. سومی هم خیلی سرسری نگاهش کردم ولی به نظر می رسه که خوبه.

دومین مشکل: سرعت

برای رفع مشکل سرعت، اول از همه باید سرعت پردازش مغز بالا بره. (که واقعا من کند بودم. هم در این Skill هم بقیه) یکی از تمرین هایی که می تونید انجام بدید، اینه که یک فیلم رو با زیر نویس (یا یک فایل صوتی با transcript) ببینید، و سعی کنید از روی متن با سرعت بخونید. و رفته رفته سرعت پخش فایل صوتی رو بیشتر کنید. خودتون متوجه پیشرفت سریعتون خواهید شد. تند خوانی و Skim کردن یک توانایی هست که به راحتی به دست میاد اما زمان می بره، بنابراین خیلی قوی ادامه بدید و مایوس نشید. برای اینکه چشمتون عادت کنه همون TPO ها عالی هستند اما اگه بازم علاقه داشتید میتونید مجله های انگلیسی بخونید. من سایت ترجمان رو دنبال می کنم که هر از گاهی این مدت به جای مقاله های ترجمه شده اصل مقاله هاشون رو می خوندم و خوب بود.

سومین مشکل: مدل سوالات

مدل سوالات تافل در قسمت ریدینگ مدت هاست که یک شکل هست و برای جواب دادن به هر کدوم یک جور باید متن رو خوند. بهتره که مدل سوال ها رو خوب بشناسید و انقدر باهاشون آشنا باشید که دیگه وقت برای خوندن متن سوال به جز کلمات کلیدی نگذارید. برای شناختن این مدل ها، من قسمت اول این کتاب که مخصوص ریدینگ هست رو خوندم:

Skills for the TOEFL iBT test Reading & Writing Book - Collins

هر کسی یک جور سوال ها رو جواب میده. شما باید اون جوری که باهاش راحت تر هستید پیدا کنید و تمرکز کنید که سرعت رو بالا ببرید. مثلا برای شروع من همیشه قسمت هایی از متن رو قبل از سوال می خوندم که ببینم چی به چیه. اما رفته رفته روشم رو عوض کردم و اصلا متن رو نمی خوندم قبل از سوال. فقط در حد Title. این Skill فقط با تمرین بهتر میشه. رفته رفته نمره های TPO بهتر شد و به ۲۷ هم رسید. اما ۱۰ روز آخر من TPO ای نزدم چون وقت نداشتم و فقط با سرعت زیاد می خواستم کلمه ها رو تموم کنم.

LISTENING

همون طور که می دونید Listening مهم ترین توانایی در تافل محسوب میشه. پس باید بهش خیلی بها بدید. من خیلی باهاش مشکلی نداشتم و فقط با همون ۲ تا منبعی که در قسمت قبل گفتم و اضافه کردن سرعتشون سعی می کردم این توانایی رو تقویت کنم. پادکست ها رو هر جا که می رفتم گوش می دادم. توی مسیر، فرصت های استراحت، ماشین و هر جا که نمی تونستم کتاب بگیرم دستم، پادکست ها رو گوش می دادم (اواخر با سرعت ۱/۵ برابر)

توی TPO ها اول سعی می کردم نت بردارم، اما متوجه شدم وقتی نت برمیدارم هیچی نمیشنوم! هیچی! چند باری تمرین کردم که با نت کمتر امتحان بدم، اما فایده نداشت و فهمیدم که این مشکل Sing Task بودن خیلی پایه ای تر از این حرفاست که الان حل بشه. بی خیال شدم و به جاش، چشمام رو می بستم و تصور می کردم توی شرایط گفت و گو یا کلاس درس هستم و سعی می کردم هیچ کلمه ای رو از دست ندم. اولین TPO که دادم ۲۳ شد ولی تدریجا تا ۲۷ هم بالا اومد که دیگه ادامه ندادم TPO رو و تمرکز کردم روی بقیه توانایی ها.

SPEAKING

این توانایی، ضعیف ترین توانایی من بود (و هست!) که اوایل حتی نمی تونستم ۲ ۳ تا جمله درست بگم توی ۴۵ ثانیه. نمی دونستم چرا زبونم قفل میشد و خیلی سخت حرف میزد. یکی از بچه ها اپ TOEFL TIMER رو بهم معرفی کرد و با یکی از دوستان نمونه سوالات اخیر تسک ۱ و ۲ اسپیکینگ رو جواب میدادیم. خیلی تمرین کردیم اما واقعا بعضی وقتا جواب نمی گرفتیم و پیشرفتی حس نمی شد. چندباری سعی کردیم توی زمان جواب ندیم و فقط به این عادت کنیم که راجع به یه موضوع حرف بزنیم

و نظرمون رو بگیریم و به آخر برسونیم. رفته رفته بهتر شد. کار بعدی ای که کردم این بود که با همه ی اطرافیانم انگلیسی حرف بزنم، حتی توو خونه. یه کلاس هم که TA بودم توو دانشگاه، با موافقت بچه ها از یه جلسه به بعد انگلیسی درس میدادم سر کلاس. صحبت کردن سر کلاس و با دوستان به تدریج استرس منو کم کرد و تونستم از من و توقف های طولانی کم کنم. برای تقویت لهجه هم سعی کردم در حین گوش دادن به پادکست، هر جمله بعد از شنیدن، بلند تکرار کنم و سعی کنم مثل خودش بگم.

پیشنهادم اینه که خیلی زود و خیلی فشرده اسپیکینگ رو شروع کنید. هر چی دیرتر بشه بدتره.

مثل خیلی ها من هم از Template استفاده می کردم. اما استرسم رو بیشتر می کرد. مخصوصا برای سوال های اول و دوم. Template ها رو برای سوال های ۳ تا ۶ شخصی سازی کردم و اون طوری که باهاشون راحت تر بودم عوضشون کردم و چندتایی رو با اونا تمرین کردم.

WRITING

این توانایی خیلی شبیه به Speaking هست، سرعت و دایره لغات Active خیلی مهم هستند. برای تایپ با سرعت بالا مشکلی نداشتیم و سرعت خوب بود. اما املای لغات رو گاهی اوقات اشتباه می نوشتیم و وقتی می خواستیم توی زمان مناسب بنویسیم، خیلی ضعیف می نوشتیم. (هم گرامر های ساده هم کلمه های خیلی ساده و تکراری) برای رفع اشکال، اول از نسخه تجاری Grammarly استفاده می کردم که خیلی عالی بود. اشکالات معمول رو بهم نشون میداد. ذخیره شون می کردم و هر از گاهی مرورشون می کردم.

بعد به جای اینکه توی زمان بنویسم، تمرکز رو گذاشتم روی خوب رایتینگ نوشتن. ۳ تا ۴ موضوع رو این جوری نوشتیم که اول کلمه ها و Collocation های خوبی که استفاده میشه در این زمینه رو در می آوردم بعد رایتینگ رو با استفاده از اون کلمه ها و البته گرامر های پیچیده می نوشتیم که توی ذهنم تثبیت بشن و بعدا بتونم مرورشون کنم که خیلی مفید تر بودن از توی زمان نوشتن.

برای نوشتن جمله های خوب با گرامر ها و کلمه های قشنگ، یه لیست داشتم که از هر جا جمله خوب می خوندم اونجا یادداشت می کردم. کتاب Essential Words خیلی مثال های خوبی داره. هر منبعی رو که می خوندم یا میشنیدم این دید رو مدام داشتم که توی رایتینگ می تونم ازش استفاده کنم یا نه. این لیست رو باید هر کسی برای خودش درست کنه به نظرم. اواخر شروع کردم نمونه رایتینگ های تافل یا اونایی که نمره های بالا گرفتن رو مرور کردم و کلمه ها و گرامر های خوبشون رو در آوردم. در ضمن استادی که برای چند جلسه گرفته بودیم واقعا کمک کننده بود. نکته ها و کلمه های خوبی بهمون یاد داد.

توی روزهای آخر هم برای اکثر صفت ها و فعل های معمول، هم معنی های خوبشون و نحوه استفاده شون رو در آوردم که هم از تکرار جلوگیری کنم هم متن رو قشنگ تر کنم. همین طور کلمه های قشنگ و خاصی که توی همه متن ها میشه ازشون استفاده کرد (مثلا گریز ناپذیر، غیر قابل بحث و ...)

یه نکته مهم در این تسک ایده پردازی هست. که باید با ذهن باز یک موضوع رو از جنبه های مختلف بررسی کرد. که این توانایی هم با تمرین به دست میاد. من حدودا ۲۰ تا رایتینگ نوشتیم که آخری ها به مراتب منسجم تر و زیبا تر بودند.

روز امتحان

سنتی که انتخاب کردم زنجان بود (بعد از کلی تحقیق) و البته شانس آوردم که در این بازه از زمان رسیدن بهش به خاطر آب و هوا سخت نبود. (پیشنهاد: حداقل یک روز قبل از امتحان در شهر مقصد حضور داشته باشید.) پرسنل مودب و مهربون بودن و سعی می کردن استرس ما رو کم کنند. (یادتون باشه دو تا کارت شناسایی ببرید) در هر لحظه هر مقدار کاغذ که می خواستیم بهمون میدادن به علاوه خودکار و مداد. و از کسانی که دومین بار امتحان میدادن، بعد از امتحان شنیدم که زنجان از همه جا بهتر بوده،

حتی از امیربهادر و یکی از سنتر های ترکیه! اما با توجه به این که من تا حالا امتحان عملی نداده بودم جا خوردم که تقریباً ۱۵ نفر توی یک اتاق دارن با هم امتحان میدن و با اینکه فاصله بین بچه ها خوب بود و تعداد هم نسبتاً کمتر از جاهای دیگه، اما باز هم صدا به راحتی میرسید. بنابراین من امتحان رو با استرس بدی شروع کردم. پیشنهاد می کنم که حداقل یک بار امتحان عملی رو توی آموزشگاه ها رو شرکت کنید. شرایط وقتی خیلی بدتر می شه که همه میرسن به Speaking. من تمرین کرده بودم که در خلوت صحبت کنم و نمی تونم وقتی یکی حرف میزنه همزمان حرف بزنم. ناخودآگاه بهش گوش میدم. و هر چقدر هم که هدست رو به گوشم فشار میدادم فایده نداشت. با اینکه صدای بقیه کم میشد، اما متأسفانه فایده نداشت. همین قضیه باعث شد خیلی متوجه نشم که دارم لهجه درست استفاده می کنم یا نه. مجموع این دلایل باعث شد که من توی امتحان شرایط سختی رو برای Speaking داشته باشم، پر از من من و تپق. البته کمترین تمرینم از بین بقیه قسمت ها روی همین Speaking بود که اگه این شرایط رو هم تمرین کرده بودم شاید نرمر بهتر میشد. موضوعات امتحان، اونجوری که یادم میاد:

1. Reading (Long)

- a) Types of Bacteria
- b) Roman Empire Power
- c) Archeology (Diet of ancient people)
- d) First clock makers in USA

۲. Listening

- a) Problem with library reservation
- b) Biology (types of Camouflage)
- c) Art History (Impressionism)
- d) Excavation possibilities at Campus
- e) Nature (types of forests)
- f) — I cannot remember!

۳. Speaking

- a) Q: There is a project to familiarize people with the following departments:

- Fire Station - Police Department - Hospital

Which one do you prefer?

- b) Q: Do you agree or disagree with the following sentence: It is always a bad idea to interrupt a person while he/she is talking.

۴. Writing

- a) Three problems with rhinos' relocation to a new Territory
- b) Which age do you prefer to travel abroad? Younger ages or older ages?

کلمه ها و سوالات Reading از TPO های آخر راحت تر و قابل فهم تر بودند. با اینکه برنامه ریزیم برای جواب دادن به سوال ها خوب بود اما سوال آخر رو که دو نمره ای بود نتونستم بزنم، دقیقاً قبل از سابمیت وقتم تموم شد. بد نیست شاید ۴ تا Reading رو تمرین کنید. چون آخرش واقعا انقدر خسته میشی که بعضی کلمه ها رو مجبور میشی چند بار بخونی تا بفهمی چی میگه. ۸۰ دقیقه واقعا سخته. اما خوشبختانه هیچ سوالی رو شانسی نزدم و رد نکردم. Listening امتحان تقریباً شبیه TPO های آخر بودن، سخت و پر مطلب. من ۵ تایی رو شانسی زدم که احتمالاً باهام یار نبودن.

Speaking هم که گفتم چطور بود وضعیت. ☺

Writing تنها تسکی بود که من برای نمره کامل خیز برداشته بودم. تسک اول رو خیلی کامل و خوب نوشتم (۴۳۰ کلمه) و Proof Reading هم انجام دادم. توی ۵ دقیقه آخر مرور الزامی هست. باورتون نمیشه چقدر ممکنه در روز امتحان اشتباه کنید. واقعا Writing بدون مرور ریسک بسیار بالایی هست. اما برای تسک دوم یک اشتباه بچگانه انجام دادم. وقت تسک ۱ تموم شد و سیستم ازم خواست که برای رفتن به تسک بعد Continue رو بزنم، من نردم و فرضم این بود که نمیره تا وقتی نزنم! سرم رو انداختم روی برگه و تا یادم میومد کلمه ها و جمله های خوب رو نوشتم. اما وقتی سرم رو آوردم بالا و تایمر رو دیدم که ۳ دقیقه رفته، به شدت استرس گرفتم و جا خوردم. خیلی بد بود. حداقل ۱۰ دقیقه نفهمیدم دارم چیکار می کنم. ۱۵ دقیقه آخر احساس کردم که یکم جمع کردم خودمو و تا جایی که تونستم نوشتم (۳۴۰ کلمه) و به زور مرور کردم و اشتباهات رو اصلاح کردم. مشخص بود که متنم انسجام و نتیجه گیری قشنگی نداره. دیگه چاره ای نبود. اما خبر بدتر این بود که وقتی اومدم بیرون و با بقیه صحبت کردم، تازه متوجه شدم که سوال رو کامل جواب ندادم. و احتمالا Off-Topic نوشتم. که با توجه به جواب ETS همین طور هم شد. من اصلا مقایسه نکرده بودم دو جنبه سوال رو و بدون توجه به درخواست سوال (که مقایسه بود) فقط یک جنبه رو نوشته بودم. نتیجه می تونست خیلی بهتر از این باشه با توجه به تمرینی که برای این تسک کردم، اما خوشبختانه کمتر از این نشد.

امیدوارم این تجربه بهتون کمکی کرده باشه، همون طور که خوندن تجربه بقیه خیلی به من کمک کرد. ازتون می خوام که این چرخه رو ادامه بدید و تجربه تون رو برای بقیه به اشتراک بگذارید.

موفق باشید

امیرحسین